

**Ewald Frank**

**5. 7. 1987, 15:00, Krefeld, Nemecko**

vysielané 19. 1. 2022

**Biblická hodina**

**Téma: „O rôznych príchodoch Pána!“**

Chcel som dnes popoludní len čítať z listu Kolosanom, ktorý sa tu čítal dnes ráno, a potom zrazu prišiel brat Russ a povedal: „Dnes popoludní budeš pokračovať.“ Áno, pomyslel som si: „S Kolosanom, 1. kapitola, od verša 9.“ Povedal: „Nie, s témou dnešného rána.“ Som vďačný za takých bratov, ktorí milujú Pánovo Slovo, a my, ktorí môžeme byť jedného Ducha, si to niekedy vôbec nevážime. Ako často sa to dnes vôbec nestáva? Kde to ešte nájdete? Preto chceme aj za to Bohu ďakovať.

Ak to tak má byť, prečítam vám niekoľko biblických miest. A robím to s cieľom vziať si k srdcu to, na čom záleží, a to je naša príprava. Naša príprava je to, o ktorú sa jedná. Nie o to, aby sme vedeli, koľko Pánových príchodov je, na aký účel, v akom kontexte, kedy a kde – keby sme to všetko aj vedeli a sami nemali istotu, že budeme pripravení, keď Pán príde, na čo by nám boli všetky tieto vedomosti?

Kázanie má smerovať k tomu, ako povedal Pavol, aby sme v deň Ježiša Krista obstáli a s radosťou sa ukázali pred Pánom [1Pt 4:13; Fp 2:16-18]. Aj keď už niekedy rozsievame so slzami, ale chceli by sme potom s radosťou v ten deň žať [Ž 126:5-6].

Všetky miesta sú nám už známe: Skutky apoštolov, 1:11, a všade tam, kde sa hovorí o tom, že sa Pán vráti... Dovoľte mi, aby som vám prečítal niekoľko miest zo Zjavenia.

Už som to povedal, možno som to dokonca už urobil: Až do Zjavenia 22, čo je posledná kapitola, sa hovorí o príchode Pána. Hoci už v 19. kapitole je opísaná svadobná hostina, od 1. do 10. verša a potom od 11. verša až do konca bitka pri Armagedone, posledná bitka, a v 20. kapitole Zjavenia je satan zviazaný a zvrhnutý. Potom sa začne tisícročné kráľovstvo od 1 do 6.

Potom v 7. verši je po tisícročí satan vypustený; potom prichádza bitka Goga a Magoga. Potom je obklúčený svätý tábor a sväté mesto. A potom je od 11. verša opísaný posledný súd. V Zjavení 20 na konci stojí:

**„Toto ohnivé jazero je tá druhá smrť. A jestli niekto nebol najdený zapísaný v knihe života, bol uvrhnutý do ohnivého jazera.“ [Zj 20:15]**

V 21. kapitole, 1. verši stojí:

**„A videl som nové nebo a novú zem, lebo prvé nebo a prvá zem boli pominuly, a mora už nebolo.“**

Potom môžeme čítať ďalej. Verš 2 hovorí:

**„ ... ja Ján som videl to sväté mesto, nový Jeruzalem, zostupujúce od Boha z neba...“**

A potom:

**„Hľa, stán Boží s ľuďmi, a bude bývať s nimi, a oni budú jeho ľuďom, a on, Bôh, bude s nimi a bude ich Bohom. A Bôh sotrie každú slzu s ich očí, a smrti už viacej nebude...“**

V 22. kapitole potom čítame o tom, čo sa má ešte stať, kým bude nové nebo a nová zem. A pre ľudí, ktorí nemajú kľúč k tomuto prorockému Slovu, je veľmi ťažké zaradiť ho a vedieť, kam patrí. V Zjavení 22 sa od prvého verša hovorí o rieke života, čistej ako krištáľ, ktorá vyteká z trónu Boha a Baránka. Na oboch stranách potoka sú stromy života atď.

Potom sa vo verši 5 píše:

**„A noci tam už nebude. A nebudú potrebovať svetla sviece ani svetla slnca, lebo Pán Bôh ich bude osvecovať, a budú kraľovať na veky vekov.“**

Predtým, ak ste to sledovali, v Zjavení 20 nestojí **„na veky vekov“**, ale **„tisíc rokov“**. Všimli ste si to? Tisíc rokov. Prečítam vám to. Zjavenie 20, verš 5:

**„A ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov. To je prvé vzkriesenie. Blahoslavený a svätý, kto má diel na prvom vzkriesení. Nad tými druhá smrť nemá moci. Ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kraľovať tisíc rokov.“**

Zjavenie 22, verš 5 nestojí **„tisíc rokov“**, ale **„budú kraľovať na veky vekov.“**

Ale to nie je to, čím sa dnes učiteľsky zaoberáme, ale pojmom „Pánov príchod“. Zjavenie 22, verš 7 hovorí:

**„A hľa, prídem skoro! Blahoslavený, kto ostríha slová pro-roctva tejto knihy.“**

Áno, koľkokrát už potom v medzičase prišiel? Zjavenie 10, v Zjavení 14 je ukázaný na vrchu Sion so 144 000. Koľkokrát príde medzi tým? Tu v 16. kapitole sa hovorí, čítam 16. kapitolu od 15. verša:

**„Hľa, prídem ako zlodej! Blahoslavený, kto bdeje a ostríha svoje rúcho, aby nechodil nahý, a aby nevideli jeho hanby.“**

A keď budete čítať ďalej, hneď si všimnete, že v ďalšom verši stojí hebrejské slovo Armagedon.

Vidíme najrôznejšie kontexty s rovnakým pojmom „príchod Pána“. Ak hovoríme o Cirkvi, tak v súvislosti s ňou existujú tri hlavné príchody. A ako zdôraznil brat Branham v jednom kázaní: **„Pán prišiel prvýkrát, aby vykúpil svoju Cirkev. Druhýkrát príde, aby si vzal svoju vykúpenú Cirkev domov, na svadobnú večeru. Tretíkrát príde s vykúpenou Cirkvou po svadobnej hostine, aby tu na zemi vládol 1 000 rokov.“** To sú tri príchody, ktoré sa týkajú najmä novozákonnej Cirkvi.

Ak si však medzi tým prečítame, čo všetko ešte príde a bude, uvidíme, aké je potrebné, aby boli veci nielen povedané, ale aj biblicky zaradené. To všetko dnes robiť nebudeme. Nebojte sa, pretože by sa mohlo stať, že si niekto pomyslí: „Ak s tým začne, tak tu budeme ešte dnes večer. Ak by sme to chceli všetko dostatočne predložiť, boli by sme tu ešte zajtra ráno.“

Ale pozrite sa so mnou do Matúšovho evanjelia. Matúšovo evanjelium, 24. kapitola, tu sa píše od 1. verša:

**„Potom vyšiel Ježiš z chrámu a išiel. A pristúpili jeho učeníci, aby mu ukázali stavby chrámu. Ale Ježiš odpovedal a riekol im: Či nevidíte všetkého tohoto? Ameň vám hovorím, že tu nebude ponechaný kameň na kameni, ktorý by nebol zborený.“**

Teraz tu ide o jednu vec, o chrám. Teraz však prichádza otázka v 3. verši:

**„A keď sedel na Olivovom vrchu, pristúpili k nemu učeníci osobitne a riekli: Povedz nám, kedy to bude...?“**

To bola otázka č. 1, a to ohľadom chrámu, že nezostane kameň na kameni. Otázka 1.

Potom:

**„... čo bude znamením tvojho príchodu a skonania sveta?“**

Tri otázky, a na tieto tri otázky bola daná odpoveď. Vieme, že chrám bol zničený v roku 70 n. l., a teraz je tu otázka: „**Čo bude znamením tvojho príchodu?**“

Ide teda o príchod a znamenie, ktoré mu predchádza. Aké je identifikačné, poznávacie znamenie pred druhým príchodom Ježiša Krista? To je hlavná otázka, o ktorú teraz ide.

A potom prichádzajú napomenutia, ktoré Pán dal. Predovšetkým povedal, že budú vojny a vojnové výkriky.

Čítam Matúša 24, verš 7:

**„Lebo povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu, a bude bývať hlad a mor, a zemetrasenia budú miestami. A to všetko je počiatkom preporodných bolestí sveta.“**

A ja som to už v niektorých kázaniach povedal: Tu je ohlásený konečný čas s vojnami, vojnovými výkrikmi, zemetraseniami, hladom, drahými časmi – sú to pôrodné bolesti, ktoré prichádzajú na zem, bolesti, pôrodné bolesti, stojí tu slovo „**pôrodné bolesti**“. Kedy sa dostavia pôrodné bolesti? Áno, keď sa má niečo narodiť, nastávajú pôrodné bolesti. A tu sa hovorí o pôrodných bolestiach:

**„A to všetko je počiatkom preporodných bolestí sveta.“**

Nastúpili pôrodné bolesti. Ale to ešte nie je koniec. Akí môžeme byť vďační, že Pavol ako prorok s božskou náhľadom, pomazaný Svätým Duchom, hľadá až na koniec konečného času. Nielen na začiatok, ale aj na koniec.

Kristus, náš Pán, opísal začiatok konca slovami:

**„Lebo povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu, a bude bývať hlad a mor, a zemetrasenia...“** a tak ďalej. Ale pre nás je dôležité: „**Aké je znamenie tvojho návratu?**“ Páči sa mi, ako to vyjadril Pavol. Nemohlo to byť povedané výstižnejšie. Ako všetci vieme, je to napísané v 1. Tesaloničanom, 5. kapitole:

**„Ale o časoch a o dobách nepotrebuje, bratia, aby sa vám písalo. [1Te 5:1] Lebo sami dôkladne viete, že deň Pánov príde tak ako zloděj v noci. [1Te 5:2] Lebo keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť...“**

Počujete to Slovo znova?

**„... ako bolesť na tehotnú ženu, a neujdu.“**

Náš Pán povedal: „**Toto je začiatok pôrodných bolestí**“. A Pavol už nepíše o vojnách a vojnových výkrikoch a o všetkom, čo malo byť a čo už bolo, on píše:

**„Lebo keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu, a neujdú.“**

Povedzte mi, ste naozaj vďační za to, že nám Boh ukázal aj tieto súvislosti? O vojnách a vojnových výkrikoch môžu hovoriť všetci, ale počúvajte, čo stojí tu vo verši 4:

**„Ale vy, bratia, nie ste vo tme, aby vás ten deň zachvátil ako zlodej. Lebo vy všetci ste synmi svetla a synmi dňa. Nie sme synmi noci ani tmy.“**

Prečo nie sme v tme? Náš Pán povedal:

**„Ten, kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tme, ale bude mať svetlo života.“** [Jn 8:12]

A Peter povedal:

**„Aj máme pevnejšie slovo prorocké, a dobre robíte, že máte naň obrátený svoj pozor ako na sviecu, svietiacu na šerom mieste...“** [2Pt 1:19]

Čo to bolo? Boh nám osvietil prorocké Slovo, ktoré svieti v temnote. Ale tma to nepochopila [Jn 1:5 podľa nem. prekladu]. Do dnešného dňa to nepochopila a ani to nepochopí.

Ten však, kto prichádza k Pánovi a nasleduje ho, kto nielen hovorí: „Verím v neho“, ale ho **„nasleduje“**, kráča s ním až do konca, od jasnosti k jasnosti ... Nasledovať znamená ísť tak ďaleko, ako ide On – tak ďaleko musíme ísť aj my. Koľko ľudí všade zostalo stáť, odpočinulo si.

A pri tom myslím na toho muža v dňoch Eliáša, keď ten svojmu priateľovi povedal: **„Zostaň tu, prosím.“** [2Kr 2:6], ale on ho vôbec nepočúval. Vôbec sa ho to netýkalo. Chcel ísť s ním až do konca. Keď mu povedal: **„Zostaň tu v Beteli“**, alebo **„Zostaň tu, zostaň tam“**, neprichádzalo do úvahy. On povedal:

**„Ako že žije Hospodin, a ako žije tvoja duša, že ťa neopustím.“**

Pritom mu prorok povedal: **„Zostaň tu.“** A on prorokovi odpovedal: **„Nezostanem tu. neopustím ťa.“** Čo bolo v jeho srdci? Nedostal len plášť, ktorý spadol z Eliáša, [2Kr 2:14] to bol len ten vonkajší plášť, ktorý nosil. Bolo to Božie zjavenie v jeho srdci. Vnútorne bol uchopený.

On vôbec nemohol oddychovať. Musel ísť s Bohom, s jeho prorokom, s tým, čo Boh v tom čase konal. A to isté platí aj pre nás všetkých.

Mohli nám povedať: „Zostaňte stáť tu, zostaňte stáť tam.“ To jednoducho vôbec nejde. Keď Pán povstane, aby šiel vpred, ideme s ním. Ale to vám chcem povedať: Učeníci všetkých ostatných prorokov zostali tam, kde boli. Mohli by ich aj prosiť: „No tak poďte, poďte s nami“, zostali by tam, kde boli. Aj oni mali zjavenie. Povedali mu: **„Či vieš, že dnes vezme Hospodin tvojho pána sponad tvojej hlavy?“** [2Kr 2:5] A on povedal: **„Viem i ja, mlčte.“** Ale zostali tam, kde boli. Ale on nezostal tam, kde boli oni. On nie, on nie, on pokračoval ďalej. Amen. Haleluja, chvála nášmu Bohu!

Tak to je s nami. Niektorí chcú, aby sme zostali tu, iní, aby sme zostali tam. Nie, k tomu nie sme určení. My ideme s Pánom až do konca.

Aj teraz existuje mnoho ľudí, ktorí vedia o vytrhnutí. Povedia: „Áno, tak to je.“ Nie, my ideme ďalej s Pánom, pretože sme ním uchopení [Fp 3:12].

Vráťme sa k Matúšovmu evanjeliu 24 a tiež 25. V Matúšovom evanjeliu 24 a 25 čítame niekoľkokrát o príchode Pána a zakaždým v inej súvislosti. Chcem len veľmi rýchlo prečítať v 24. kapitole 27. verš:

**„Lebo ako blesk vychádza od východu a svieti až na západ, tak to bude aj s príchodom Syna človeka.“** [Mt 24:27].

**„Ako vychádza blesk a svieti, tak to bude s príchodom Syna človeka.“**

A potom nastane súženie, aké na zemi nebolo. Je to priamo v 29. verši:

**„Ale hneď po tomto súžení sa zatmie slnko a mesiac stratí svetlo. Hviezdy budú padať z oblohy a nebeské mocnosti sa budú triasť. A vtedy sa ukáže na nebi znamenie Syna človeka a vtedy budú všetky čelade zeme smútiť a uvidia Syna človeka prichádzať na nebeských oblakoch s veľkou mocou a slávou.“** [Mt 24:29-30]

Dva príchody, dva zásadne odlišné príchody. Jeden, pri ktorom prichádza ako blesk, aby vzal tých svojich. A potom slnko stratí svoj jas, mesiac sa zmení na krv. A čo je to? To je už šiesta pečať, už začiatok Pánovho dňa, keď sa mocnosti otrasú a tak ďalej. A potom, keď sa na

oblohe objaví znamenie Syna človeka, vtedy budú všetky pokolenia zeme nariekať, ale strašne nariekať.

Keď Pán príde ako Ženích, aby vzal tých svojich domov, budú sa ľudia radovať, že sú preč. Vtedy nebude nikto nariekať. Možno niektorí budú plakať za nami, dúfam, že pre niektorých máme aspoň takú cenu. Ale na zemi nebude žiadny nárek. Kedy ten príde? Prečítam vám to, je to napísané v Zjavení 1, verš 8, a ide o paralelnú pasáž k prorokovi Zachariášovi. Zjavenie, 1. kapitola, 7. a 8. verš.

**„Hľa, prichádza s oblakmi, a uvidí ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli, a nariekať budú nad ním všetky pokolenia zeme. Áno, amen.“**

Toto nie je príchod vytrženia, to všetci vieme. Na to nepotrebuje žiadne špeciálne poučenie. Keď takto príde, je to úplne iný príchod. Prichádza, ako je tu napísané:

**„Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, hovorí Pán, Bôh, ktorý je a ktorý bol a ktorý príde, ten Všemohúci.“** [Zj 1:7-8]

Vtedy sa bude triasť každé koleno, budú sa klaňať, každý jazyk vyzná, že Ježiš Kristus je Pán. [Fp 2:11]

To bude tiež deň, v ktorý sa budem osobitne radovať. Keď celý svet uvidí nášho Spasiteľa, ktorým tak opovrhovali ... A všimli ste si to, bolo to v novinách, myslím, ľudia to čítali, ja som sa k tomu nedostal, len som o tom počul, ako hovoria o panenskom narodení nášho Pána a ako ho chcú obrať o jeho božské počatie a označiť ho za človeka. Ach, to bolí, to veľmi bolí, to je bolestivé.

Ale keď príde ten deň, keď náš Pán dostane slávu, ktorá mu patrí, vtedy budeme všetci jasať a radovať sa, všetci sa budeme radovať s ním. Ten, ktorým ľudia opovrhovali, vyhýbali sa mu, pohadzovali si ho ako chceli. Staviteľia našej doby, náboženský staviteľia, si ho pohadzujú, ako sa im zachce. A nakoniec sa nikam nehodí a nikde pre neho nie je miesto. Mária ho drží niekde v náručí ako dieťa a oni si ho (sošku) položia tam, kam sami chcú.

Ale blíži sa deň, keď On veci postaví tam, kam patria. To je deň, o ktorom práve teraz čítame. Keď si príde vziať milovanú Nevestu domov, prichádza ako Ženích a my sa s Ním stretneme vo vzduchu [1Te 4:17] a potom budeme s Ním vzatí do príbytkov, ako sme to preberali dnes ráno, aby sme potom boli s Pánom po všetky dni.

Ale keď príde a všetko vyčistí, vtedy príde ... A ako je tu napísané v Matúšovi 24:30. Vtedy sa ukáže znamenie Syna človeka na nebi. Vtedy budú smútiť všetky rodiny zeme a uvidia Syna človeka prichádzať s nebeskými oblakmi, s mocou a veľkou slávou. Všetci si to môžete prečítať, Zachariáš 12, verš 10:

**„ ... obrátia svoj zreteľ ku mne, ku tomu, ktorého prebodli, a budú nariekať nad ním, ako niekto narieka nad svojím jedným...“** [Zach 12:10]

Ďalší príchod. Matúš 25, ten je nám všetkým známy:

**„Vtedy bude podobné nebeské kráľovstvo desiatim panám, ktoré vzali svoje lampy a vyšli v ústrety ženíchovi.“**

Toto Slovo všetci poznáme a potom sa v ňom tak krásne píše:

**„ ... tie, ktoré boli hotové, vošli s ním na svadbu, a zavreli sa dvere.“** [Mt 25:1.10]

Ide teda o svadobnú hostinu. Keď ide o svadobnú hostinu, ide o Nevestu a Ženícha.

A keď je tu použitý výraz **„panny“**, znamená to nedotknuté, nepoškvrnené, sväté, sväté, sväté Pánovi. A takú Cirkev bude na konci mať, nedotknutú žiadnym človekom, ako mohla povedať Mária: **„Neznám muža.“** [Lk 1:34] Tak bude môcť Cirkev Nevesta povedať. „Nepoznám žiadneho človeka. Nepoznám nikoho iného, len jedného, a to je ten, ktorý ma zatienil svojím Svätým Duchom.“ Haleluja! Chvála nášmu Bohu!

A prečo? Pretože sme počuli Slovo tejto hodiny. Slovo Božieho zasľúbenia.

Posledné týždne som v Londýne počúval jedného muža, ktorý o sebe neustále hovoril: „Som Boží prorok“ a „Boží prorok tejto hodiny“, a podobné výrazy o sebe používal. Veľmi ma bolelo srdce, keď som to všetko počul. Boží muž tejto hodiny musí mať Božie Slovo tejto hodiny, inak vôbec nie je Božím mužom! Kde kedy bol nejaký Boží muž, skrze ktorého by Boh nemohol hovoriť a pôsobiť? Máme mnoho tých, ktorí o sebe tvrdia, že sú Božími mužmi, a pritom vôbec nevedia, kto je Boh. Nevedia to. Tento ľudom povedal, že majú ďakovať všetkým trom – najprv Otcovi, potom Synovi a potom mocným spôsobom Svätému Duchu. A to je potom Boží muž tejto hodiny.

Nie, takto nie. Nie takto. Náš Boh je Boh Abraháma, Izáka a Jakuba [Sk 3:13]. On zostáva ten istý naveky [Mal 3:6]. Môže sa zjaviť,

ako sa mu zachce, ale zostáva naveky a vždy ten istý [Žd 13:8]. Okrem Neho niet iného.

Keď si potom spomenieme na nášho milovaného brata Branhama, ktorý musel niesť celú Kristovu potupu ... A všetci ostatní sa nechali oslavovať. Jedného dňa však príde veľká zmena. Potom príde veľká zmena, tí, ktorí znášali hanbu a potupu, budú potom s Pánom kraľovať a tí, ktorí sa tu nechali oslavovať, budú potom nariekať: „Ó, ty úbohý a nešťastný, prečo sme to neučinili? Áno, prečo?“ Každý dostane príležitosť.

Tu, v 25. kapitole Matúša čítam verš 10:

**„A keď odišli kúpiť, prišiel ženích, a tie, ktoré boli hotové, vošli s ním na svadbu...”**

Amen. Amen!

Toto je jeho príchod na svadobnú hostinu. Vidíte, koľko rôznych príchodov existuje?

Čítam ešte o ďalšom príchode. Vždy je zlé, keď príliš často čítam rôzne Biblie a potom neviem, či je ten text vpravo alebo vľavo. Ale vždy už nejak viem, kde je, nerobte si starosti.

Matúš 25, verš 31 a 32:

**„A keď príde Syn človeka vo svojej sláve a všetci svätí anjeli s ním, vtedy sa posadí na tróne svojej slávy, a zhromaždené budú pred ním všetky národy...”**

Opäť ďalší príchod. Toto nie je jeho príchod ako Ženícha. Potom príde a posadí sa na trón svojej slávy a s ním všetci anjeli. A potom bude súdiť medzi národmi. Vidíte, že môžeme pokračovať v rozličných príchodoch Pána, o ktorých nám hovorí Sväté Písmo. Všetko má svoj čas a správny kontext. Brat Branham povedal: **„Kým Nevesta slávi svadobnú hostinu, Pán rýchlo...”** ... On tu používa slovo, ktoré mi nie je veľmi blízke: „... **vykízne, prekízne dolu, aby sa zjavil sa svojim bratom, 144 000.**“

Ako vidíte v Božom Slove, je tu toľko rôznych vecí. Budeme o nich písať. Blahoslavený je človek, ktorý nájde svoje miesto v Cirkvi živého Boha, ktorý je včlenený do tela Pánovho. Ľudia, ktorí sa dokážu podriaďovať Bohu a jeho Slovu. Nakoniec bude platiť božský poriadok. To neznamená, že sa musím ja podriaďovať tebe alebo ty mne. Znamená to však, že sa všetci musíme podriaďovať Bohu, musíme sa podriaďovať jeho Slovu so všetkou ctibážňou a rešpektom, aby mohol s nami dosiahnuť

svoj cieľ a to, čo chce dosiahnuť. A my veríme, že sa mu to podarí. On je predsa Boh. On určuje všetko. Nič mu nedokáže odolať. On hovorí:

**„Moja rada stojí, a činím všetko, čo sa mi len ľúbi...“** [Iz 46:10]

Tak to povedal skrze proroka Izaiáša a tak to aj bude.

V Zjavení 10 sme čítali. 1. Tesaloničanom 4 od verša 13 všetci poznáme. 1. Korinťanom 15 tiež všetci poznáme. Všetky sú spojené s príchodom Pána, aby vzal tých svojich domov, ako sme to už dnes spomínali, 1. Korinťanom 15. Tu sa potom píše vo verši 43:

**„ ... seje sa v nečesti, vstane v sláve; seje sa v slabosti, vstane v moci; seje sa duševné telo smyselné, vstane duchovné telo. Ako je duševné telo, je i duchovné telo.“**

Všetci môžete čítať ďalej. Už sme to čítali mnohokrát. Teraz verš 53:

**„Lebo toto porušiteľné musí obliecť neporušiteľnosť a toto smrteľné obliecť nesmrteľnosť.“**

Potom to už nie je žiadne učenie. Potom to bude realita. Potom sa to stane.

V 1. liste Korinťanom 15 sa vo verši 54 píše:

**„A keď toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť, a toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť, vtedy sa naplní slovo, ktoré je napísané: Smrť je pohltená vo víťazstvo.“**

Potom nebude viac nikto pochovaný, to vám sľubujem. Potom už nebudeme chodiť na cintorín. Potom tí, čo boli na cintoríne ... [Áno, amen. Haleluja] Áno, chvála a vďaka. Potom nebudú do hrobov kladení, potom z nich vyjdú von. Pretože tak je to tu napísané. Potom sa splní Slovo, ktoré je napísané.

Istý muž, jeho meno nebudem uvádzať, ale potom, čo brat Branham odišiel domov, písal. Mimochodom, veľmi milovaný muž v Pánovi. Biblický učiteľ, ktorý napísal o bratovi Branhamovi kto vie koľko článkov v láske a s tou najväčšou úctou. A potom zrazu napísal článok, že mu bolo zjavené niečo, o čom apoštoli a proroci nevedeli a čo zostalo skryté dokonca aj pred bratom Branhamom, a síce, že teraz prišiel čas, keď veriaci už nebudú musieť zomierať a nebude už žiadne pochovávanie. A potom, keď prišiel čas ... trvalo to len niekoľko rokov, a potom bol tento muž pochovaný. Potom bol tento muž pochovaný. Mal zjavenie,

ktoré nemali ani všetci proroci, nemali ho ani všetci apoštoli a nemal ho ani brat Branham a potom bol aj s týmto zjavením pochovaný.

Nie, my potrebujeme božskú jasnosť vo všetkých veciach. Všetko vo svojom čase. Nebrať si plnšie ústa, ako sa patrí, a nechať Boha pôsobiť v súvislosti, do ktorej to patrí. Keď sa tak stane, Slovo sa naplní. To tak milujem! Ak je to napísané, tak sa to splní, toto slovo „naplní“ mi hýbe srdcom. Boh bdie nad svojím Slovom [Jr 1:12], aby žiadne Písmo nebolo zrušené [Jn 10:35]. Všetky miesta Písma sa musia naplniť od A po Z. Každé Božie Slovo sa splní tak, ako ho vyslovili sväté ústa Pánove.

Ľudia môžu povedať: „Áno, ako vstanú mŕtvi? S akým telom sa objavia?“ Vtedy z milovaného apoštola Pavla vyletelo slovo „blázon“ [1Kor 15:35-36]. Povedal **„blázon“**. Prečo? Áno, tak to muselo prísť: „Ty blázon.“ Môžete si to prečítať. Nie, takéto otázky vôbec nemusíme klásť. Boh povie a je to tu. Keď povie: „Všetci, ktorí ste moji, vyjdite teraz von“, tak pri tom sú všetci. Áno, potom nikto nechýba. Potom nikto nechýba. A niekto potom povie: „Áno, a čo v mori alebo v tleme leva...?“ [Zj 20:13] ... to predsa vôbec nie je otázka. Vyslovené Slovo nášho Pána nájde všetkých 16 prvkov a spojí ich. A všetci muži a ženy sú tam kompletní a v ten deň nič nebude chýbať. Potom sa naplní:

**„Smrť je pohltená...”** [1Kor 15:54]

Teraz je smrť ešte stále medzi ľuďmi. Chcem to povedať nám, ktorí starneme a z času na čas cítime, že starneme. Chcem vám povedať niečo, čo vás poteší. A teraz sa trochu usmievam. Aj v tomto ohľade však existujú dva druhy veriacich. Niektorí sa s nepriazňou osudu vyrovnávajú o niečo lepšie, iní nie tak dobre. Poznal som človeka, ktorý sa celý život sťažoval, a neviedlo sa mu vôbec tak zle, ako sa sťažoval, ale bol to jeho zvyk. Keď sa ho niekto opýtal, ako sa má, zo zvyku sa sťažoval: „Nuž, nie veľmi dobre.“ Vždy to tak bolo. Bol to zvyk. Darilo sa mu celkom dobre. A za to sme Bohu vďační.

Chcem však povedať toto: Sú veriaci, ktorí sa sťažujú, keď sa veci fyzicky trochu zhoršia. V posledných dňoch mi napadla vzácna myšlienka. My predsa veríme v premenu. A chcem to povedať nám všetkým, ktorí cítime ako starneme: Chopte sa myšlienky, že za krátky čas budete mladí, budete mladí, bez akéhokoľvek sťažovania. Nenariekajte nad svojím vekom. Ďakujte, že budete čoskoro mladí a budete môcť svoje starnutie lepšie zvládať a znášať ho s radosťou, ktorá je vo vašom srdci, pretože čoskoro budeme mladí.

Čítal som to niekde v Biblii, ale našim bratom a sestrám, ktorí ešte nepočuli príhovor na pohrebe, to prečítam, aby vedeli, že je to v Biblii napísané, totiž, že Boh nám navráti mladosť. Zopakujem to: všetci, ktorí ste ma už počuli hovoriť na pohrebe, to viete, z času na čas som to čítal. Je to v knihe Jób, kapitola 33, jedna z najkrajších kapitol zo 42 kapitol knihy Jób. Tu stojí napísané. Kvôli kontextu som to čítal z verša ... Áno, musíte to čítať od verša 23, pretože si to vyžaduje kontext. Jób 33 od verša 23.

**„No, ak je pri ňom anjel vykladač, jeden z tisíca, aby oznámil za človeka jeho právo, vtedy sa zľutuje nad ním a povie: Vyprosti ho, aby nezostúpil do jamy; našiel som výkupné. Vtedy omladne jeho telo viac ako za detstva; navráti sa ku dňom svojej mladosti...“** [Hi 33:23-25]

Amen. Chvála nášmu Bohu! Jób vedel, že jeho Vykupiteľ žije [Hi 19:25]. Aj my to vieme a on to dostal zjavené, že vykúpení budú presadení do mladosti.

Chvála a vďaka nášmu Pánovi. Dúfam, že o tom nikto nepochybuje, pretože sa to aj tak stane, len nie pre pochybovačov. A preto je potrebné, aby sme verili, verili tak, ako hovorí Písmo.

Bol to jeden z tisíca. Áno, najkrajší spomedzi tisícov je On. On je ľalia v údolí, On je jasná ranná hviezda [Pp 2:1; Zj 22:16]. Našiel zmierenie a povedal:

**„Vyprosti ho, aby nezostúpil do jamy; našiel som výkupné. Vtedy omladne jeho telo viac ako za detstva; navráti sa ku dňom svojej mladosti; bude sa modliť Bohu, a bude mu milostivý, a uvidí jeho tvár s jasotom, a Boh navráti smrteľnému človekovi jeho spravodlivosť.“** [Hi 33:25-28].

Amen. Nečítal som z časopisu Stern ani Spiegel, ale zo svätého Božieho Slova.

Vďaka nášmu Pánovi. Živý Boh obnovuje Božiu spravodlivosť ľuďom, ktorí prijali zmierenie. Tomu môžeme veriť, to môžeme zažiť. O takomto človeku sa potom píše vo verši 27:

**„Bude spievať hľadiac na ľudí a povie: Zhrešil som a prevrátil som to, čo je pravé, a nie je mi odplatené podľa zásluhy. Vykúpil moju dušu, aby neišla do jamy, a môj život, aby videl svetlo.“**

Už sme hovorili o svetle, nie sme v tme, ale uvideli sme svetlo. V čase večera prišlo svetlo.

Aj my dnes z celého srdca ďakujeme nášmu Bohu. Nevieť, či chápeme, ako sa nám to deje a čo sa nám deje. Vyvolaní von, z tisícov, z miliónov, vyvolení, aby sa v týchto dňoch zhromaždili pred Božou tvárou a počúvali jeho Slovo. Nech nikto neľutuje, že sa vydal na dlhú cestu, aby počul Slovo. Obraz sa otočí. Ľutovať budú tí, ktorí bývali blízko a neprišli. Jedného dňa budú mať mnoho čo ľutovať. Vy, ktorí ste prišli za každých okolností, prišli ste počuť Slovo, nebudete mať čo ľutovať. Budete sa radovať. Ale tí, ktorí mohli prísť a neprišli, budú mnoho ľutovať.

Nech je živý Boh nám všetkým naďalej milostivý, zachová nás pokornými pred jeho tvárou, áno, zachová nás vo svojej milosti, vo svojom Slove, vo svojej láske a buď s nami všetkými. Amen.

Spoločne ďakujeme, skutočne sa klaňajme. Ak niektorí budú nahlas ďakovať, všetci sa pripojíme.

Haleluja! Haleluja! Ó, ďakujeme ti, verný Pane, že k nám takto hovoríš. Nie v podobenstvách, ale tvárou v tvár. V úplnej jasnosti a pravde hovoríš k svojmu ľudu ako nikdy predtým. Haleluja! Chvála a sláva tvojmu slávnemu menu, Najvyšší! Ó, môj Bože! Haleluja! Haleluja! Ty si kráľ, kňaz a prorok. Haleluja! Prihovorca, Prostredník, Vykupiteľ! To všetci si Ty! Ó, Pane, verný Bože, verný Bože! Kiež by si pohol všetkými srdcami, dotkol sa všetkých úst, ó, Pane, žeby vytryskla vďačnosť, vďačnosť tebe a za to, čo si vykonal. Haleluja! Vďaka ti za zjavenie tvojho Slova. Vďaka ti za poslanie tvojho služobníka a proroka.

Ďakujem za zvesť konečného času. Ďakujem za svetlo a jasnosť. Ďakujem ti za všetko, Pane, za vykúpenie skrze krv, Slovo a Ducha. Haleluja! Haleluja! Ó, môj Bože! Zapál vďačnosť, ohnivú vďačnosť, verný Pane, klaňanie v Duchu. Haleluja! Chvála živému Bohu! Zjav sa živým spôsobom, hmatateľným spôsobom, Pane. Haleluja! Haleluja! Ó, všetok ľud, chváľ Pána! Haleluja! Všetok ľud povedz Amen, chvála Bohu! Sláva Pánovi za úžasné veci, ktoré vykonal! Haleluja! Haleluja! Haleluja!

Verný Pane, nech je celá zem naplnená tvojou slávou. Tvoje pravé svedectvo sa ponesie až na kraj zeme a všetci ľudia uvidia Božiu slávu. Verný Pane, prosíme za všetkých bratov a sestry, ktorí sú v núdzi, ktorí ležia chorí, ktorí majú problémy. Verný Bože, buď im nablízku v ich skúškach, Pane, stoj pri nich. Vytrhni ich, pomôž im, verný Bože, zachráň stratených, vyslobod' spútaných, uzdrav chorých, potvrd' svoje Slovo,

osláv svoje meno a krsti Duchom a ohňom! Haleluja tvojmu nádhernému menu! Príď so svojím pomazaním na svoj ľud! Ďakujeme ti a chválime ťa. Začni svoje víťazné ťaženie! Haleluja! So všetkou svojou silou ako za dní Gedeona, za dní Jozueho, Pane, žeby si zboril múr, ako voda preráža hrádzu, a aby si mohol darovať mocný prielom z milosti, prielom Boží. Haleluja! Daj čas občerstvenia. Ó, verný Bože, prijmi srdečnú vďaku! Haleluja! Haleluja! Haleluja! Chvála nášmu Bohu! Chvála nášmu Bohu!